

Henseende er inde paa en god og sund Vej, nemlig den, kun at holde sig til de mere berusende Sorter og netop derved indirekte fremme Forbrugets Overgang til de svagere og lettere Sorter. Jeg ønsker ikke ved nogen Skattepolitik at lægge Hindringer i Vejen for denne Udvikling. Forholdet er det, at i Femaaret 1906 til 1910 var det gennemsnitlig 966,000 hl skattepligtigt Øl og næsten $1\frac{1}{2}$ Mill. — nøjagtig 1,490,000 — hl skattefrit Øl, der blev produceret. Som man ser, er det en stor Overvægt, det skattefrie Øl har i Produktionen og Forbruget over det skattepligtige. Og Bryggerierne kunde gøre endnu mere for at fremme Afsætningen af det skattefrie Øl. De holde nemlig et Prisforhold mellem det skattepligtige og det skattefrie, som ikke er fuldstændig korrekt. Vore største Bryggerier, De forenede Bryggerier og Carlsberg og nogle af Provinzbryggerierne, have en Afstand af 2 Øre i Detailpris pr. Halvflaske paa skattepligtigt og skattefrit Øl, men disse 2 Øre svare ikke til Skatten, der snarere maatte regnes til 3 Øre, saaledes som det er nu. Adskillige af vore Provinzbryggerier have ikke en Gang denne Afstand, men kun 1 Øre, en Del har slet ingen Afstand. Og som der ogsaa er gjort opmærksom paa, er der ved Forhandling i Restaurationer som Regel ingen Forskel i Prisen. Dette er noget, som Ølindustrien ikke er uden Indflydelse paa, thi som bekendt er der neppe nogen Industri, der i den Grad har reguleret sine Afsætningsforhold, som netop Ølindustrien har det ved sine bindende og nøje Aftaler med de forskellige Forhandlere, Restauratører o. s. v., saaledes at Ølindustrien, ligesom den allerede har gjort det, ogsaa i Fremtiden i høj Grad vil kunne regulere Detailpriserne. Ølindustrien har saaledes en meget nærliggende Adgang til at søge at skaffe sig Erstatning for det Salgstab, den faar paa det stærkere Øl, og det skulde ikke forbavse mig, hvis det maatte vise sig, at med omtrent de 10 pCt., som jeg har anslaaet Forbrugsnedgangen til, vil Salget af skattefrit Øl stige, hvis man indretter sin Prispolitik paa den Maade, som jeg synes vilde være hensigtsvarende ikke blot for Publikum, men for Producenterne selv.

Jeg kommer nu til en anden meget angreben Skat, Cigarettskatten. Jeg skal her først nævne det Forhold, som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) saa stærkt paapegede, nemlig den bestaaende betydelige Beskyttelse for den indenlandske Cigaretindustri. Jeg skal gøre det ærede

Medlem den Indrømmelse, at denne Beskyttelse har vist sig at virke stærkere, end man baade fra Regeringens og Rigsdagens Side antog i 1908. Man troede den Gang i Henhold til forskellige sagkyndiges Udtalelser, at det neppe vilde kunne betale sig at anlægge Cigaretfabrikker her af den Størrelse, som de skulde have for at drives økonomisk, men det viste sig, at den Told, der var bleven vedtaget, var tilstrækkelig til at fremkalde en forholdsvis betydelig Cigaretindustri her i Landet. Det er særlig Fabrikationen af de ganske billige Cigaretter, som den indenlandske Industri har kastet sig over. Det er sikkert saaledes, at de dyrere, finere Cigaretter vedblivende væsentlig tilhøre Importen, men at det er Smaamandsforbruget, de ganske billige Varer, som den indenlandske Industri særlig har erobret. Importen er da ogsaa i nogen Nedgang. Men det forekommer mig, at Importørernes Beregning i saa Henseende lider af nogen Ensidighed, navnlig deres Formodninger om Fremtiden. Importen er gaaet ned fra 185,000 kg i 1909 til 167,000 i 1910. Jeg skal her advare mod at fæste for megen Lid til de Tal, der angives for Tiden før 1909, thi det er først fra dette Aar, man overhovedet har Tal, man kan lide paa; alt, hvad der ligger forud, er ganske skønsomt. Vor Toldstatistik kan intet vide derom, idet Cigaretter den Gang importeredes under samme Løbenummer i Toldtariffen som Røgtobak, og Toldlisterne skelnede slet ikke mellem Cigaretter og Røgtobak. Samtidig med den nævnte Nedgang i Importen er Toldindtægten gaaet ned fra 317,000 Kr. i 1909 til 298,000 Kr. i 1910. Det er ganske vist en Nedgang paa ca. 19,000 Kr., men det vil ses, at i Forhold til hele Beløbet er det ikke saa svimlende og ikke noget, der i mindste Maade kan berettiggelse Importørerne til at paastaa, at Toldindtægterne i Løbet af kort Tid, som de sige, ville være reducerede med ca. 200,000 Kr. Det tror jeg aldeles ikke vil slaa til, og man vilde altsaa ikke naa blot hen ad Vejen til de Indtægter, man søger at opnaa i dette Lovforslag, derved, at man forandrede Toldloven af 1908 og nedsatte den der givne Beskyttelse. Hvad dette Forhold i øvrigt angaar, vil jeg sige, at enhver, der kender mit Standpunkt til Toldsagen, maa vide, at jeg ikke nærer noget Ønske om at opretholde den efter min Mening alt for store Beskyttelse, der i 1908 blev given den indenlandske Cigaretindustri, men at vi, som jeg flere Gange har fremhævet,